

omtrent Halvdelen af Burderingssummen, blive nødte til at overtage et saadant Pant, at der, den første Gang, det kommer til virkelig Handel og Wandel da ikke kan faas snublerlig mere end og maaſte ikke en Gang Halvdelen af Burderingssummen. Allerede i den Omſtændighed, at der overhovedet overtages Pant, ligger for mig det ubestridelige Bevis for, at Takſationerne ere upaalidelige. Den eneste Forklaring, der kunde tyde paa noget andet, var, om Ejendomspriserne, ſiden Takſationen var afholdt, vare dalede i den Grad, at det kunde berettigede til ſaadanne Tilfælde, ſom nu ikke ſjældent foreligge. Men ſelv om end Ejendomspriserne ere dalede, vide dog alle, at det er ſaa langt fra, at de ere dalede hen imod 50 pCt., og der foreligger desuden Ekſempler nok paa, at ſelv med ſtignende Ejendomspriser have Kreditforeningerne været nødte til at overtage Pant, fordi der ikke kunde opnaas et Bud, der var lidt over Halvdelen af Burderingssummen. Naar dette nu er et Faktum, forekommer det mig, at der er al Anledning til at ſøge at fremkalde ſtrikere, paalideligere Takſationer ſaaledes, at Burderingssummerne virkelig kunde nærme ſig den Værdi, de burde have. — Det foreliggende Lovforſlag bruger jo helt igennem i § 1 Nr. 1, 3 og 4, Burderingssummerne ſom Norm, ſom Udgangspunkt, og det kommer jo dog fremfor alt an paa, at Udgangspunktet er rigtigt. Jeg vilde finde det højt naturligt, om man tog ſtærpende Beſtemmelſer for Burderingen af de Ejendomme, der ſtulle indgaa ſom Pant i Kreditforeninger. Jeg tror derfor ogſaa, at Lovforſlagets § 2 i det hele peger i den rigtige Retning, men ſamtidig tror jeg, at der endnu trænges til adskillige Udvidelſer, Udvidelſer, ſom det er min Henſigt, idet jeg her har taget Ordet, at henlede det eventuelle Udvalgs ſærlige Opmærksomhed paa. Og ſaa viſt ſom jeg tror, at der kan findes Vej til at hjælpe paa Takſationernes Paalidelighed, ſaa viſt tør jeg ogſaa haabe paa den højtærede Indenrigsministers velvillige Medvirkning i, ſaa Henſeende, og i dette Haab ſkal jeg med Glæde ſtemme for dette Lovforſlags Overgang til anden Behandling, uagtet jeg ganſke viſt med en vis Sørgmodighed maa befende, at den Saft og Kraft, der var i det, den Gang det kom til os i Fjor, nu er forduftet. Men jeg er ikke oplagt til her at ſynge Klageſange, og jeg vil meget hellere ſe paa det gode, der endnu er tilbage i Lovforſlaget, og tage derimod, men dog kun med det beſtemte Ønſke, at vi paa det Punkt, jeg her har fremdraget, kunde ſaa indſørt ſaadanne væ-

ſentlige Forandringer, ſom efter min Mening vilde være Forbedringer i Lovforſlaget.

Bojfen: Der er den Mærkelighed ved dette Forſlag i den Form, hvori det er fremlagt af den højtærede Miniſter, at der derved er taget fuldt Henſyn til, hvad dette Ting beſluttede i Fjor, ſkønt den Beſlutning, ſom da blev fattet, ganſke viſt blev tagen af et Flertal, men dog af et temmelig knebent Flertal. I Udvalget var der, ſom bekendt, i Fjor 15 Medlemmer, og der var Flertallet kun 8 Medlemmer mod 7, og her i Salen var der, da Sagen ved 2den Behandling kom til Afſtemning, ſom bekendt, et temmelig stort Mindretal, der holdt paa at man ſkulde bevare § 3. Denne Omſtændighed, at der altſaa er taget fuldt Henſyn til, hvad dette Ting har beſluttet, i dette Lovforſlag, forekommer mig at ſtaa i Modſætning til en anden Lovs Skæbne, nemlig Kommunalloven, thi der er ikke af den ærede Indenrigsminiſter, da han nu forelagde denne Lov, taget det fjerneste Henſyn til, hvad dette Ting havde beſluttet. Diſſe to Lovforſlag have derfor haft en højt forſkellig Skæbne.

I det væſentlige kan jeg, hvad dette Forſlag angaar, henholde mig til, hvad det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madſen-Mygdal) anførte. Det forekommer mig, at Kernen er tagen bort. Kernen i dette Forſlag var jo i Fjor § 3, nemlig Statsgarantien, og Henſigten med denne Statsgaranti var at ſaa en Rentenedſættelſe. Man tog imod dette Forſlag i Fjor i Haab om, at man derved ſkulde erhverve en almindelig Rentenedſættelſe over hele Viniien. Det kan der naturligviſ ikke ventes ved dette Forſlag. Jeg kan ikke ſtønne, at det kan paavirke Rentefoden i nogen væſentlig Grad. Derſom der fra den højtærede Indenrigsminiſter kunde ſtilles i Udſigt eller blive afgivet Lofter om, at man paa anden Maade vilde bidrage til, at Rentefoden vilde blive nebsat, at der kunde være andre Forſlag i Vente, der kunde gavne den ſtore Samsfunksklaſſe, jeg tænker paa, nemlig vore Landboere, ſom jo væſentlig lide under, at Rentefoden er højere her i Landet, end den for Tiden er ude paa Verdensmarkedet, derſom man kunde ſaa ſaadanne Forhaabninger om, at man ad anden Vej kunde ſaa Rentefoden ſat ned, kunde man maaſte ogſaa være mere tilbøjelig til at tage imod dette lille Forſlag. For mig ſtaar det, ſom den væſentlige Del er taget bort, idet § 3 er udelukket, og § 2 var i ſin Tid knyttet ſaa nøje til Statsgarantien, at alle diſſe Indrømmelſer, ſom man gjorde, og ſom nu ere op-